म्राकीर्ण (part. a r.कृ s. न gr. 609.) impletus, plenus. N.12. 2.113.

म्राकुल (r. कुल् praef. म्रा s. म्र) turbatus, perturbatus, confusus. N. 4.18. 16.14. Bn. 2.1.

म्राकृति f. (r. कु s. ति) species, forma, facies. N. 5.10. BH. 11.5. cf. म्राकार.

म्राकृष्टि f. (r. कृष् trahere s. ति) attractio. Hit. 25.7.

म्राक्रीड m. (r. क्रीड् ludere s. म्र) hortus regius publicus.

त्राव m. mus Rattus, «a rat, a mouse».

म्राद्मित् m. (e praec. et भुत edens) felis. Am.

म्राबिट m. (r. बिट्ट vel बिट्ट terrere s. म्र) venatio. Am.

म्राह्या f. (r. ह्या appellare) nomen. Hit. 26. 12.

স্কাহ্যান n. (r. হ্রা s. স্থন) sermo, loquela, narratio. N.6. 9.22.21. In. 4.9. (ubi স্পাহ্যান pro স্পাহ্যায় legendum).

म्राल्यायिन (r. ाह्या s. इन् inserto य euphonico) narrans. SAK. 15.8.

म्रागत v. गम् praef. म्रा.

স্ন্যান্ত্র m. (r. जाम् praef. স্লা adire, advenire, s. तु) 1) advena. Hit. 18.2. 2) hospes, Gast. Am.

म्रागन्तक m. (a praec. s. का) advena. Hit. 70.10.

知い口 (r. カロ s. 云) 1) Adj. adiens, adveniens, approprinquans. Bh. 2.14. 2) m. aditio, adventus, approprinquatio. In. 1.1. Bn. 1.15. N. 21.4. Bh. 8.18.

স্ন্যামন n. (r. ग्रम् s. ग्रन) i.q. praec. sg. 2. Su. 2.6. N. 3. 21. 17. 46.

म्रागमनतस् (e praec. s. तस्) adventûs causâ. In. 5.23. (ubi pro म्रागमनतो legendum म्रागमनतो).

স্ন্যান্ n. (r. স্ন্যু tortuose ire, vel স্কুর্ ire, vel সূর্ ire - v. gr. 645. s. স্ন - s. স্ন) peccatum (gr. ৫৭০৫, cf. স্নির্নু).

ऋाग्र्य (ab ऋग्न n. cacumen, s. य, v. gr. 650.) insignis, egregius, eximius. Dr. 7.12.

म्राघाट (r. घटु s. म्र) limes, terminus. Hem.

সাঘান m. (r. हन in forma caus. ঘান্য - v. gr. 524. - s. স্ন)
1) occisio, caedes. 2) locus occisionis, locus extremi
supplicii, Richtplatz. Secundum Wils. «a slaughter

house, a place for killing animals or victims». Hit. 124.6.

স্তাঘানন n. (r. हन in forma caus. ঘানয় s. স্থন) i.q. praec. স্থাঘাননীয় n. (r. चम् praef. স্থা os eluere, s. স্থনীয়) ori eluendo inserviens aqua. In. 3. 2.

সাভাগে m. (r. ভার s. স্ল) 1) actio; agendi, vivendi ratio, mores. Bh. 3.6.9.30. 2) honesta vita, mores boni, morum probitas. SA. 6.16. (hibern. acara econoenience, conveniency, use», nisi pertinet ad r. ক্ল unde স্লাকাং; v. Pikt. p. 87.).

সাভাব m. (r. ভারু s. य) magister, praeceptor. Bu. 1.2.34. সাহারেন n. (r. হারু tegere s. সান) 1) actio tegendi, inumbratio. S.A. 3. 20. 2) vestis, vestitus. Am.

স্লাকুদিন n. (r. জুর abscindere s. ন) cachinnus, hinnitus, v. sq.

म्राक्तितक n. (a praec. s. का) id. Am.

म्राजानेय m. equus egregii generis. Dr. 7.10.

স্তান্তি f. (ut videtur, a r. সূত্র্ ire) 1) campus planus. 2) pugna. A. 10.74. (scot. àgh pugna, hibern. agh id. Pikt. p. 14.).

म्राजीव m. (r. जीव् vivere s. म्र) victus. Am.

স্থারীবন n. (r. রীব্ vivere s. স্থন) id.

規訂 f. (r. 訂 scire praef. 規) jussus, praeceptum. In.2. 12. N.19.11. (hibern. agna sapientia, prudentia. Pikt. p.87.).

সাহ্বাকা (e praec. et কা faciens) 1) Adj. obediens, subjectus. 2) m. servus, famulus.

সান্নান্ত্ৰ n. (a praec. s. ত্ৰ) obedientia, servitus. Ur. 50.16.

आड्य n. butyrum liquidum et purificatum. Bu. 9.16. Dr. 6.20.

म्राहीय m. superbia. Hit. 58.15.

সাত্র হলে গ্রা clangor instrumentorum musicalium. 2) elephantorum rugitus. Am.

সাত্রি m. modus frumentarius: «a measure of grain equal to 4 Prasthas, or containing nearly 7 pounds, 11 ounzes Assirdupois.» Hit. 5.10.